

Auvergnéský krátkosrstý ohař (Braque d'Auvergne)

bývá též nazýván „Modrý auvergnéský“ pro svoje charakteristické zbarvení, kde se na bílém podkladě mezi černým stříkáním vyskytují černé plotny, mající namodralý lesk. Stejně i zbarvení, ve standartu nazývané „uhlované“, je zbarvením tmavého bělouše namodralého odstínu.

Původ tohoto krátkosrstého ohaře výrazně středomořského typu není zcela jasný. Existují o něm tři these, jak je uvádí Dr. Clerard. První říká, že první jedinci tohoto plemene byli dovezeni do Francie okolo roku 1798 vracejícími se maltézskými rytíři přímo z ostrova Malty. Tuto možnost podporuje skutečnost, že jedna z významných smeček „modrých“ psů byla chována na dvoře biskupa z Auvergne, pána de Foudras, který byl strýcem slavného maltézského rytíře, nazývaného „Markýz“. Druhou možností je vznik z křížení starých brakoidních plemen s galskými pointry. Za nejpravděpodobnější je však považována možnost třetí, že se totiž jedná o původní, regionální plemeno, vytvořené selekcí, která byla prováděna jak na vyhovující pracovní styl a vlohy, tak za účelem upevnění zvláštního, stříkaného zbarvení, které bylo dobře viditelné v nepřehledném loveckém terénu, který je v domovině plemene zcela běžný. Pro tuto třetí verzi se zdá svědčit i skutečnost, že bílý, černě tečkovaný pes byl chován již na dvoře Ludvíka XIV. A právě tohoto psa zachytil na svém plátně malíř Desportes. Obraz můžeme dnes vidět v muzeu města Gien.

Každopádně se dá říci, že všechna krátkosrstá plemena stavěcích psů, ať už se díky stěhování svých pánů – v tomto období se chovem zabývali pochopitelně především šlechtici na svých dvorech – rozšířila do kterékoli části Evropy, pocházejí ze společného kořene, z oblastí při Středozemním moři. Až v návaznosti na specifické místní podmínky, do kterých se tito původní krátkosrstí stavěči dostali, na selekci, která byla zaměřena na upevnění odlišných vlastností a znaků a též díky různým křížením se během staletí konstituovaly rasy tak rozdílné, jak je známe dnes.

Auvergnéský ohař si zachoval svůj typ nezměněný po celé generace, neboť jeho tělesná stavba a pracovní styl zcela vyhovují lovu v obtížných podmínkách horských terénů, výborně pracuje na rudých orebicích na skalnatých svazích Sancyau a na jihu Francie. Jeho mohutná tělesná stavba i silná kostra a velmi vyvinuté svalstvo mu dodávají odolnost a vytrvalost k práci v těchto suchých a náročných terénech po celý lovecký den bez oddechu. I když je jeho srst krátká, přesto mu nevádí ani trnité porosty na skaliskách a velmi ochotně v nich vyhledává králíky, kteří se v nich rádi ukrývají. Je přirozeně, stejně jako ostatní ohaři, specialistou na lov pernaté zvěře, ale je velmi vhodný i pro lov králíků, zajíců či srnčí zvěře v auvergnéských kopcích. Všeobecně je uznávána jeho vysoká lovecká účinnost. I když pracuje střídavě cvalem či klusem a jeho hledání není příliš rychlé, jeho vynikající nos mu umožňuje nalézt veškerou zvěř, ukrývající se v terénu, v němž doprovází svého pána. Jeho vystavování je velmi pevné, s typickou, téměř vodorovnou linií hlavy, hřbetu a prutu. Má rád i práci ve vodě, kde opět vyniká jeho veliká vytrvalost.

Auvergnéský ohař je velmi klidný, vyrovnaný, mírný a přátelský, hravý a společenský. Proto je vyhledáván lovci, kterým právě takový lovecký společník vyhovuje. Má také vrozenou schopnost přinášet a stopovat, což je dalším jeho kladem.

V dnešní době se tento ohař rozšiřuje nejen v rodné Francii, ale získává si stále větší oblibu i ve Španělsku. Je chován rovněž v Belgii, Itálii, Německu a začíná se objevovat i v naší republice, a to nejen na výstavách, ale i na loveckých zkouškách.

Auvergnéský krátkosrstý ohař
(Braque d'Auvergne)

Standard č. 180 a ze 21.6.1965
Francouzské plemeno

- Hlava:** *Hlava má být dlouhá, stop nepřiliš výrazný, nos umístěný v prodloužené linii nosního hřbetu, pysky dosti silné, dodávají čenichové partii hranatý vzhled.*
- Chyby:** *Hlava příliš krátká, předdimenzovaná v licích (častá chyba), příliš široká, stop málo nebo příliš vyznačený, pysky buď příliš jemné nebo hrubé, nosní hřbet příliš krátký nebo klenutý. Špičatý nos.*
- Nos:** *Vždy černý, dosti velký, lesklý, přesahující lehce rovinu pysků, dobře otevřené nozdry jsou v prodloužené linii nosního hřbetu.*
- Chyby:** *Nos neurčité barvy, se světlými (depigmentovanými) skvrnami, sevřený, malý, posazený příliš vysoko nebo pozvednutý, rozštěp.*
- Pysky:** *Jsou dosti mohutné, přiléhavé, tvořící hranatou čenichovou partii.*
- Chyby:** *Příliš jemné, příliš tlusté, příliš krátké, dávající čenichové partii špičatý tvar.*
- Nosní hřbet:** *Dost dlouhý, rovný.*
- Chyby:** *Krátký, prohnutý nebo klenutý (klabonos).*
- Mozkovna:** *Oválná v zadní partii, fronta povolna spadající k nosu, přiměřeně široká, se stopem, který je vyznačený, ale nepřiliš výrazný.*
- Chyby:** *Úzká, plochá, příliš široká, příliš výrazný nebo naopak nepatrný stop, temeno příliš vyvinuté.*
- Oči:** *Dobré velikosti, dobře umístěné v očnicích, tmavě oříškové barvy s upřímným pohledem, oční víčka musí být černě pigmentovaná a pohled nesmí být šilhavý.*
- Chyby:** *Příliš malé nebo příliš uzavřené oči, příliš světlé, příliš hluboko posazené, depigmentace na víčkách, šilhavost, bílé řasy.*
- Čelisti:** *Musí být dosti silné, stejné délky, zuby musí být silné a bílé.*
- Chyby:** *Čelisti nestejně délky – horní přesahující přes spodní – podkus, spodní přesahující před horní – předkus, zuby špatně seřazené, zkažené.*
- Uši:** *Uši musí být nasazené nízko v linii očí, dosti vzadu, dobře splývají podle mozkovny, kůže je pružná, jemná a atlasová. Visí v jemných záhybech, jsou dosti dlouhé, ne však příliš, zdají se delší vzhledem k nízkému bodu zavěšení, splývají podle hlavy, aniž by ji příliš rozšiřovaly.*
- Chyby:** *Uši zavěšené příliš vysoko, zešíroka, tlusté, příliš krátké, zavěšené příliš vzadu nebo připláclé k hlavě, nesené kupředu nebo ploché – netvořící záhyby.*
- Krk:** *Krk musí být spíše dlouhý, dosti silný, zvláště u výstupu z ramen, lehce klenutý, mírný lalok je požadován, nesmí však být příliš velký.*
- Chyby:** *Příliš krátký nebo příliš tlustý, velmi slabý, s velkým lalokem.*
- Lopatky:** *Dosti šikmě uložené, dobře osvalené, nikoli hrubé, dosti volné pro pohyb.*
- Chyby:** *Příliš strmé nebo příliš šikmé, příliš stísněné nebo slabé, přetížené nebo hrubé, otevřené směrem nahoru.*
- Přední končetiny:** *Musí být rovné s předloktím silným a svalnatým, lokty správně postavené, aniž by se vytáčely ven, záprstí rovné, krátké a silné, klouby široké a silné, dobře vyvinutá kostra.*
- Chyby:** *Křivé, vytočené nebo vtočené dovnitř, dlouhá záprstí, vybočené lokty, slabá kostra, špatné zauhlení.*
- Hrudník:** *Hloubkou dosahuje nejméně k lokti, předhrudí je středně široké, ve správném poměru s hloubkou, žebra klenutá, nikoli však kulatá, výrazný kohoutek.*

- Chyby:** Předhrudí příliš široké nebo příliš úzké, hrudník nedostatečně hluboký, propadlý pod lopatkami, nedosahující k lokti, plochý a nedostatečně dlouhý.
- Hřbet a bedra:** Hřbet musí být krátký a pevný, bedra krátká a lehce klenutá, široká a dobře osvalená.
- Chyby:** Hřbet příliš dlouhý, propadlý, bedra plochá, prosedlá, slabá nebo úzká.
- Zád':** Široká, kostnatá, nepřilíš spáditá. Stehna dobře osvalená, mohutná. Slabiny ploché a mírně vtažené.
- Chyby:** Zád' příliš strmá, příliš spáditá, příliš slabá, příliš otevřená, nedostatečně osvalená.
- Ocas:** Nasazený téměř v linii hřbetu, nesený horizontálně, střední síly. Krácený asi o dvě třetiny, požadovaná délka je asi 15 – 20 cm.
- Chyby:** Nesený vztyčeně, nasazený příliš vysoko nebo příliš nízko, příliš silný, příliš zkrácený. Přirozená délka je přípustná, ale je doporučováno krácení.
- Zadní končetiny:** Stehna silně osvalená, silná, silné kosti a klouby, silná hlezna, nepřilíš uzavřená. Pánevní končetiny jsou celkově mohutné.
- Chyby:** Stehna plochá, slabá, chybějící osvalení, dlouhé záprstí, hlezno přeúhlené nebo strmé, kravský postoj, vybočující postoj během akce.
- Tlapky:** Tlapky musí být dosti krátké, něco mezi tlapkou zaječí a tlapkou kočičí, jsou kompaktní, prsty sevřené, drápy silné a krátké, nášlapná plocha tvrdá a odolná, nesmějí se vytáčen ven ani dovnitř.
- Chyby:** Tlapky široké, otevřené, prsty příliš dlouhé, roztažené, příliš slabé, vytáčeující se v pohybu ven nebo dovnitř.
- Kůže:** Dosti jemná, často volná, ale ne příliš, skvrnitá bíle a černě.
- Chyby:** Příliš velká, příliš hrubá, příliš jemná, příliš těsná.
- Srst:** Krátká, nepřilíš jemná, nikdy tvrdá, ale lesklá.
- Chyby:** Příliš jemná, příliš hrubá, příliš dlouhá.
- Zbarvení:** Jsou uznávány dva typy zbarvení:
 1) Zbarvení světlé, tj. bílé s černými plotnami a stříkáním více či méně četným.
 2) Zbarvení tmavé, uhlované, vytvářené směsí bílé a převládající černé, což tvoří šedočerný odstín srsti.
 Vyhledávané zbarvení je na bílém základě černomodré plotny a stříkání dosti četné. Velké plotny a stříkání mají vždy vytvářet dojem modrého odstínu, který vzniká ze směsi černých, modrých a bílých chlupů. Hlava musí mít černou masku, která je rozložena kolem očí, a je dělena proužkem bílé nebo modré barvy.
- Chyby:** Zbarvení příliš bílé, chybějící stříkání, hlava zbarvená neregulérně a mající oko v bílé.
- Výška:** Minimální 0,57, maximální 0,63 pro psy
 a 0,55 až 0,60 pro feny
- Celkový vzhled:** Mohutný pes se silnými končetinami, kosti však nejsou zbytečně hrubé, zachovává si i přes výrazný brakoidní typ jistou lehkost a eleganci, kterou podtrhuje výraznost jeho zbarvení. Pevnost a mohutnost jeho osvalení dává tušit aktivního psa s velkou silou.
- Diskvalifikace:** Pálení (znaky), odstín pečeného chleba na lících. Psi, kteří mají jasné červené nebo hnědé znaky, budou diskvalifikováni bez ocenění. Ti, kteří mají jen odstín pečeného chleba na lících, mohou, jestliže to jejich kvality umožňují, dostat ocenění, především ve třídě mladých, aniž by však obdrželi titul. Vrozeně krátký nebo zakřivený ocas. Rozštěp nosu. Paspárky. Prokazatelná indikace přilítí krve poutra.